

HELPT BIDDEN WEL?

Aan het begin van de Week van Gebed (17-23 januari) staan we stil bij de vraag of bidden wel helpt. Deze vraag kan als een donkere schaduw over ons gebedsleven hangen.

Onbeantwoorde gebeden

“Zoveel gebeden blijven onbeantwoord, zelfs goede gebeden die helemaal niet egoïstisch klinken, zoals aan God vragen om een ziek kind te genezen of om een werkloze vriend aan een nieuwe baan te helpen. Ik ben vertrouwd met het gangbare christelijke perspectief: geen enkel gebed blijft onbeantwoord. God hoort elk gebed en reageert op één van deze drie manieren: hij zegt ‘ja’, hij zegt ‘nee’ of hij zegt ‘wacht’. Dat perspectief mag dan theoretisch en misschien zelfs theologisch wel kloppen, maar wordt persoonlijk lang niet altijd als bevredigend ervaren. Het kan zelfs ontstellend frustrerend zijn. Er gebeuren goede dingen. Er

gebeuren kwade dingen. Het lijkt allemaal zo wispelturig, zo toevallig, zo machteloos in de handen van een onverschillige God, als er al een God is” (Larry Crabb in: *Real Church*).

Verhoring?

Gelukkig kennen we ook verhalen over gebeden die verhoord zijn (lees bv. Exodus 17:8-13 en 1 Koningen 17:17-24). Maar ook klinkt er de roep: ‘Hoe lang nog, HEER, zult u mij vergeten, hoe lang nog verbergt u voor mij uw gelaat?’ (Psalm 13). En: ‘God, houd u niet stil, zwijg niet, God, zie niet onbewogen toe’ (Psalm 83). Tegelijk is de Bijbel er vol van: de oproep om te bidden en te vragen. God wil graag gebeden zijn!

Zeven overwegingen

De volgende overwegingen kunnen helpen om de vraag ‘Helpt bidden eigenlijk wel?’ ons gebedsleven niet te laten verstikken.

(1) Het is belangrijk om het verschil te zien tussen twee manieren van bidden. Wil ik Gods aandacht op mij richten of wil ik mijn aandacht op God richten? Gaat het me om Gods zegeningen of gaat het me om God zelf? Heeft mijn gebed als doel dat God verandert of dat ik verander?

(2) Boven onze twijfels uit stijgt Gods intense verlangen dat we bidden. Blijkbaar maken onze gebeden op een of andere manier deel uit van zijn plan, ook al blijft dat voor ons een mysterie.

(3) Dat er zoveel geestelijke strijd is rond ons vraaggebed duidt erop dat de tegenstander hier hard aan het werk is. Hij weet misschien beter dan Gods kinderen hoe belangrijk de gebeden in Gods plan zijn!

(4) Het is belangrijk om te leren bidden ‘in Jezus’ naam’ (Joh. 15:7 en 16:24). In zulke gebeden klinkt altijd door wie Jezus is en wat Jezus wil: ons verlangen is opgewekt door Jezus’ openbaring.

(5) “De huisregel van het koninkrijk is: vragen. Het is een regel die voor iedereen geldt. Als zelfs onze koning en Heer Jezus hiervan geen dispensatie wordt verleend, dan zal die regel zeker niet versoepeld worden omdat u of ik dat graag willen” (C.H. Spurgeon)!

(6) Vragen heeft alles te maken met het vrijkomen van de zegeningen die God voor ons klaar heeft liggen. In de hemel zijn pakhuizen vol met dozen waarin de zegeningen voor

ieder kind van God klaar liggen. Maar als we er niet om vragen, kan God ze niet geven. De volgorde is: ‘Vraag, en er zal je gegeven worden’ (Mat. 7:7). Jakobus schrijft: ‘U krijgt niets, omdat u niet bidt’ (Jak. 4:2).

(7) De twijfels rond de verhoring van onze vraaggebeden spelen zo niet bij de andere vormen van gebed waartoe we geroepen zijn: stil bidden, aanbidden, verootmoedigen en danken. Wie deze gebedsvormen als basis beoefent zal steeds meer leren om in overeenstemming met Gods wil te vragen om wat God wil geven.

